

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EVROPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

83/06. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2006. október 4.

Az Elsőfokú Bíróság T-193/04. sz. ügyben hozott ítélete

Hans-Martin Tillack kontra Európai Közösségek Bizottsága

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELFOGADHATATLANNAK NYILVÁNÍTJA AZ OLAF ÁLTAL SZERZETT INFORMÁCIÓKAT A NEMZETI IGAZSÁGÜGYI HATÓSÁGOK RÉSZÉRE TOVÁBBÍTÓ JOGI AKTUS MEGSEMISÍTÉSE IRÁNTI KERESÉTE, ÉS ELUTASÍTJA A FELPERES ÁLTAL ÁLLÍTOTT KÁROK MIATTI KÁRTÉRÍTÉS FIZETÉSE IRÁNTI KÉRELMET

Az OLAF-nak az általa lefolytatott vizsgálatokról szóló rendelet alapján történő információtovábbítása a nemzeti igazságügyi hatóságok részére nem vált ki kötelező joghatásokat és nem közvetlen oka a felperes által állított károknak.

Hans-Martin Tillack, a német a Stern magazin alkalmazásában álló újságíró 2002 februárjában és márciusában két cikket közölt az európai intézményekben előforduló szabálytalanságokról, amelyekre Van Buitenen, az Európai Közösségek tisztviselője hívta fel a figyelmet.

Miután vizsgálatot folytatott arra vonatkozóan, hogy Európai Közösségek mely tisztviselőitől vagy alkalmazottaitól kerülhetett ki a Van Buitenen-memorandum és két belső feljegyzés, az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) 2002. március 27-én sajtóközleményt adott ki, amelyben közölte, „nem kizárt, hogy e dokumentumok megszerzéséért az OLAF-nál (vagy esetleg egy másik intézménynél) valakinek pénzt fizettek.”

A *Stern* megerősítette, hogy birtokában van a Van Buitenen-memorandum, azonban tagadta, hogy pénzt fizetett volna a dokumentumok megszerzéséért.

H-M. Tillack panasszal fordult az európai ombudsmanhoz az OLAF 2002. március 27-i sajtóközleményével kapcsolatban, aki az OLAF-hoz intézett ajánlásában hangsúlyozta, hogy vesztegetésre vonatkozó állítása bizonyító ténybeli elemek hiányában hivatali visszásságnak minősül.

Az OLAF, az általa lefolytatott vizsgálatokról szóló rendeletnek¹ megfelelően, 2004 februárjában továbbította a szakmai titoktartás megsértésére és a vesztegetés gyanújára vonatkozó információkat a brüsszeli és a hamburgi ügyészség részére. A feltételezett vesztegetés és szakmai titoktartás megsértése tárgyában Belgiumban vizsgálat indult, ahol a felperes lakásán és irodájában házkutatást végeztek és dokumentumokat foglaltak le.

H-M. Tillack keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz azon jogi aktus megsemmisítése iránt, amellyel az OLAF a brüsszeli és a hamburgi ügyészség számára információkat továbbított, valamint az őt ért károk megtérítése iránt.

A megsemmisítés iránti kereset és az információkat továbbító aktus

Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet rá, hogy megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak az olyan kötelező joghatásokat kiváltó intézkedések minősülnek, amely joghatások a felperes érdekeit jogi helyzetének lényeges módosításával érintik.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja szerint **az információk továbbítása az OLAF által**, még ha azokat a nemzeti hatóságoknak jelentőségüknek megfelelően komolyan kell is kezelniük, **nem vált ki kötelező joghatásokat** rájuk nézve, mivel e hatóságok maguk döntenek el, hogy az OLAF vizsgálatai következtében milyen intézkedéseket kell tenni. Következésképpen kizárólag és teljes mértékben a nemzeti hatóságok felelősségi körébe tartozik, hogy az OLAF által megküldött információk alapján indul-e bírósági eljárás, illetve, hogy azok alapján milyen jogi intézkedések megtételére kerül sor.

Az információtovábbítás tehát, mivel H-M. Tillack vonatkozásában **nem von maga után kötelező joghatásokat**, nem minősíthető olyan jogi aktusnak, amely alkalmas jogi helyzetének befolyásolására.

Ezen okok miatt az **Elsőfokú Bíróság** az OLAF-nak a német és belga igazságügyi hatóságok részére információkat továbbító aktusának **megsemmisítése iránti keresetet** – mint elfogadhatatlant – **elutasítja**.

A kártérítési kereset

H-M. Tillack szerint az OLAF jogellenes cselekményei (az információk továbbítása és nyilatkozatok a folyamatban lévő vizsgálatról) súlyosan megsértették személyes jóhírnevét. Továbbá arra hivatkozik, hogy sokkal nehezebb számára az információszerzés a munkája során használt forrásokból, másrészt a különböző újságok és folyóiratok sokkal kevésbé veszik a cikkeiket.

¹ 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 136., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 91. o.).

Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet rá, hogy a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megállapításához **három feltétel** teljesülése szükséges: **az intézménynek felrótt magatartás jogellenessége, a tényleges károsodás bekövetkezése, és az állítólagos magatartás és a kár közötti okozati összefüggés** megléte.

Az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy **nem áll fenn az ilyen felelősség megállapításához szükséges kellően közvetlen okozati összefüggés** az OLAF-nak a belga igazságügyi hatóságok részére történő **információtovábbítása és a felperes által állított károk között.**

Az OLAF 2002. március 27-i sajtóközleményével kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság kifejti, hogy az abban szereplő, hipotetikus formában, a felperes, vagy az érintett lap nevének említése nélkül megfogalmazott állítások nem jelentik az OLAF részéről mérlegelési jogköre határainak nyilvánvaló és jelentős figyelmen kívül hagyását. Különösen, az a tény, hogy az ombudsman az OLAF magatartását hivatali visszásságnak minősítette, önmagában nem jelenti azt, hogy [ez] a magatartás megvalósítja a kellően egyértelmű jogszabálysértést is.

Az Elsőfokú Bíróság ezért **a kártérítési keresetet elutasítja.**

FONTOS: Az Elsőfokú Bíróság határozata ellen annak közlésétől számított két hónapon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezés nyújtható be az Európai Közösségek Bíróságához.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti az Elsőfokú Bíróságot.

Elérhető nyelvek: HU, FR, CS, DE, EN, ES, PL, SK, SL

Az ítélet teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=T-193/04>

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Az íteleshirdetésen készített felvételek az Európai Bizottság Sajtó és Tájékoztatási

Főigazgatósága által működtetett EbS "Europe by Satellite"-on érhetők el.

L-2920 Luxembourg, Tel: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

vagy B-1049 Bruxelles, Tel: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956